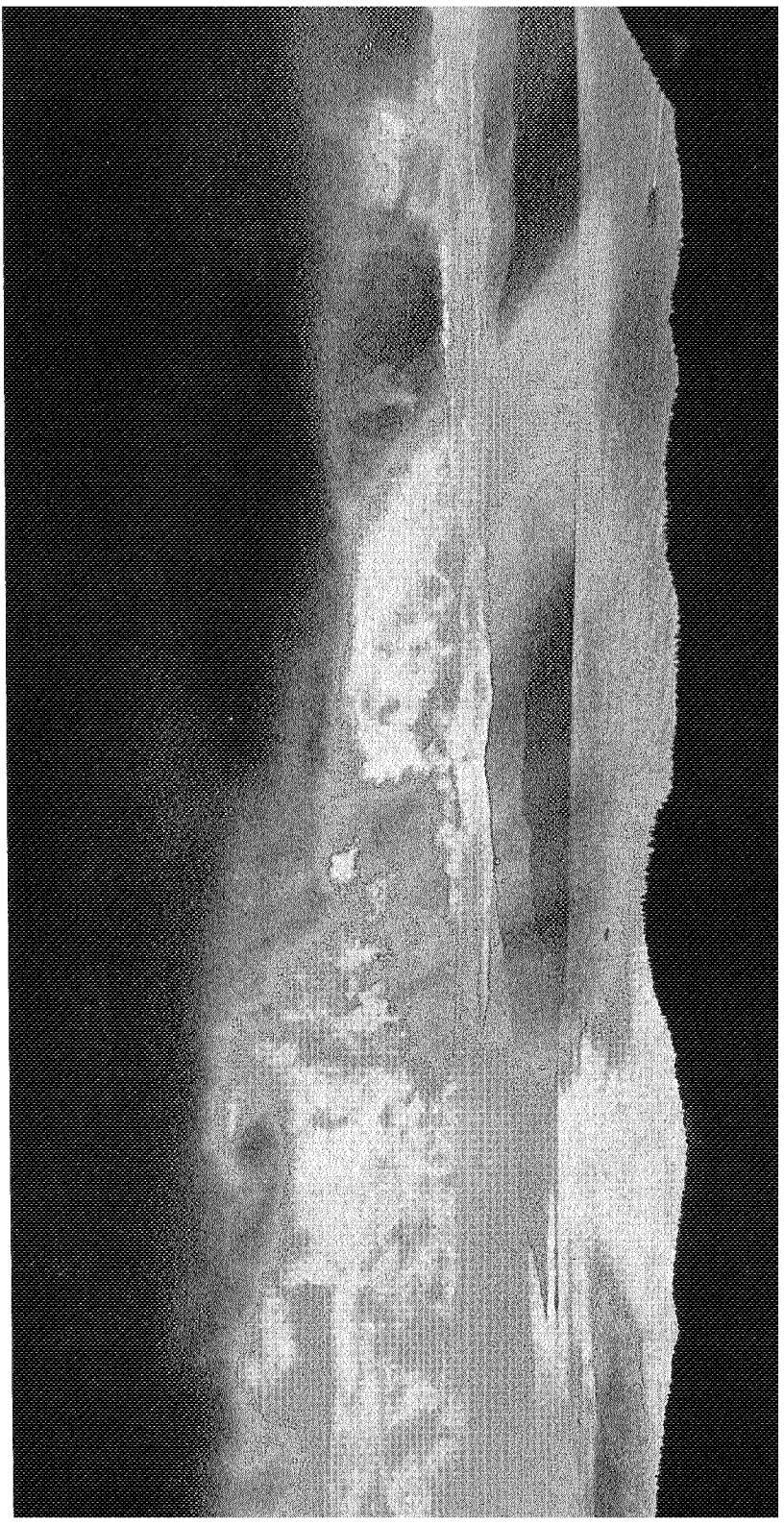
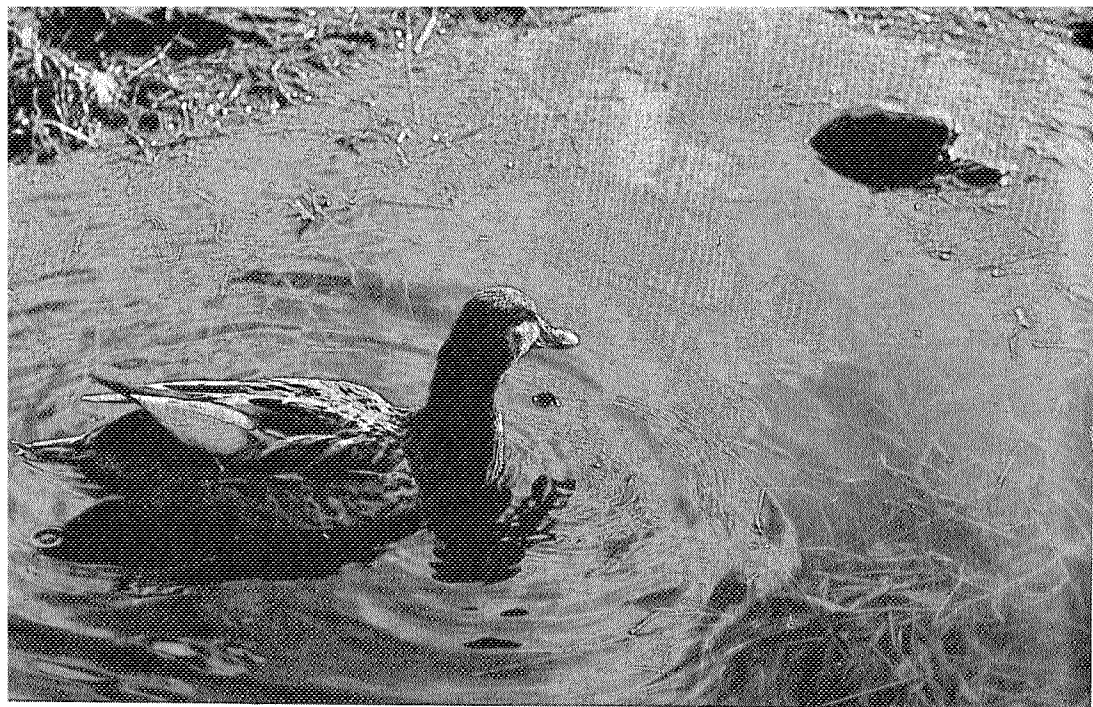


1. premie: «Gutter»
Kåre Halse

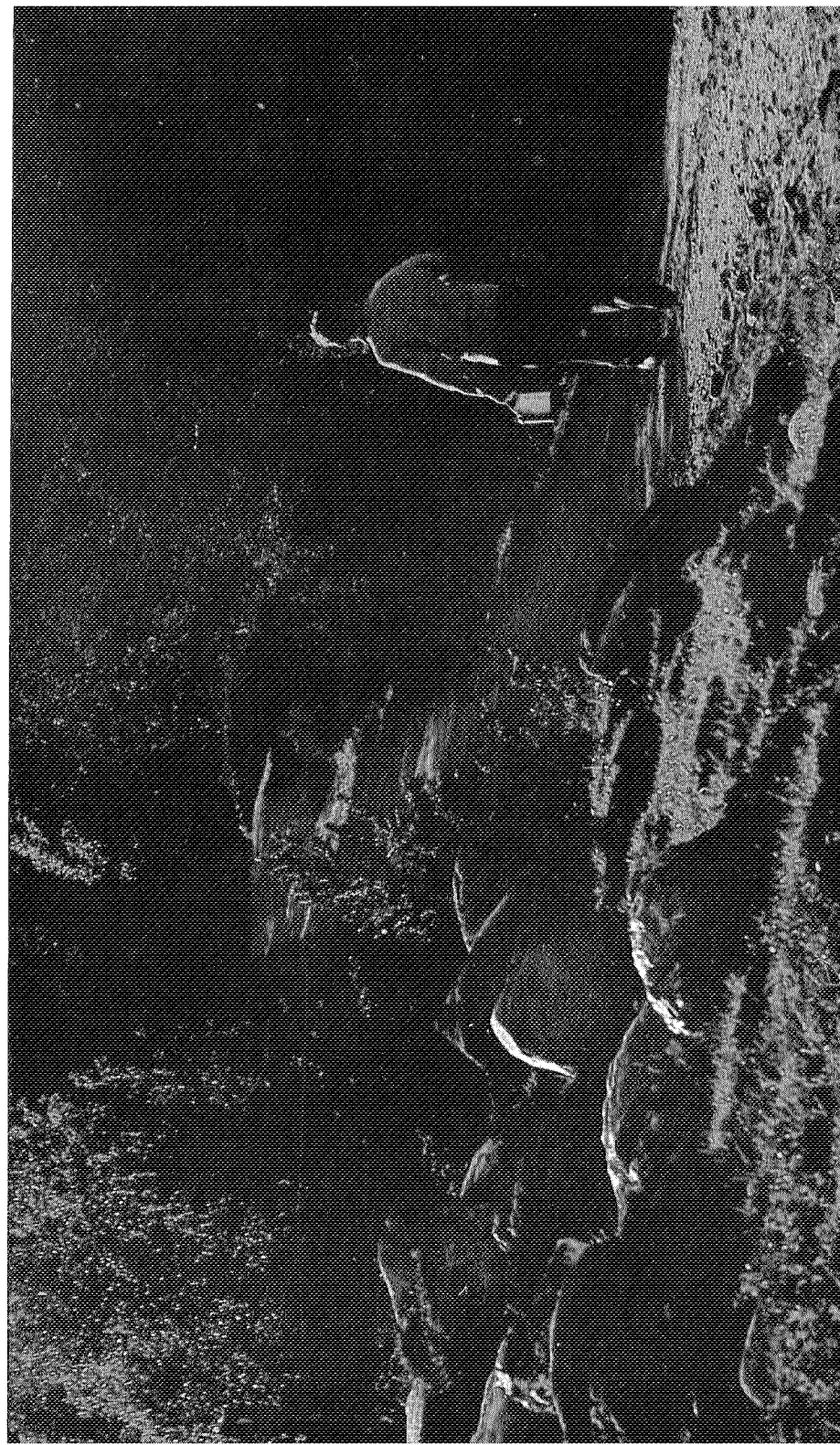
3. premie: «Uøver»
Knut Bakken





Hederlig omtale: «Solskinnsbad»
Knut Bakken

Hederlig omtale: «Skogsveien»
Egil Rcin





Hederlig omtale: «Forfengelige trær»
Oskar Bøgseth

WILHELM SWENSEN

Trønderlåna

Trøndelag har fått så meget fra naturens hånd at det knapt er noe vi savner — bortsett fra godværet av og til. Det er neppe noen annen landsdel som kan oppvise slik rikdom i varierte naturforhold, fra de breie bygdene omkring Trondheimsfjorden — de smilende traktene innover Innherred, med myk jord og myke bakkehell, med skog som er tung av velvære — til karrig fjellandskap og sterke daler med elv i stryk — ja, om det så er fjell med tinder og skar, har vi da noe av det også, borti krokene. Her er stormvasket kyst og glitrende skjærgård, svære øyer, myrer og moer. Vi har det alt sammen — fra grensen og ut til de drivende garn.

Det er dette landskapet, blidt eller hårdt, som har skapt den trønderske typen slik den skildres i sagaen og slik den — iallfall hva lynne angår — lever temmelig uforandret utover by og bygd, treg i hverdagen, men med innful morskap i den levende og artige dialekten. Det er menneskene som har preget landskapet med gårdene slik de ble bygget, klare og sikre i reisningen, litt tunge i plasseringen, men fremfor alt sikre, bevisst, ja, selvbevisst i sin noe kantede og steile utforming.

De husene som preger det trønderske landskap i dag, har naturlig nok tatt til seg uttrykksformer som er kommet utenfra. Slik vil det alltid være, hvor det er samkvem mellom landene. Men de nye bevegelsene i tiden ble omskapt etter hjemlige forhold og etter folkets lynne. Det betydeligste for norsk arkitektur er omformingen av de rådende idéer fra stein til tre. Det er i dette vi særlig kan